

WIECZÓR JANA PAWŁA II

Spotkanie w rodzinach i w kościołach

7 stycznia 2006

7

„Wieczór Jana Pawła II” to comiesięczne spotkanie modlitewne, podczas którego pochylamy się nad życiem i nauczaniem Jana Pawła II. Najczęściej odbywa się ono w pierwszą sobotę miesiąca w godz. od 21.00 do 21.37. Można je przeżyć także w innym terminie lub w innych godzinach.

W okresie Narodzenia i Objawienia Pańskiego nasze spotkanie z Janem Pawłem II poświęcamy medytacji nad tajemnicą Wcielenia Syna Bożego. Modlitwą jest już śpiew kolęd. Ich tekst i melodia sprzyja refleksji nad papieskimi tekstami. Jan Paweł II chętnie śpiewał kolędy i zachęcał do ich śpiewania nie tylko w kościołach, lecz także w czasie spotkań rodzinnych. Dlatego styczniowy „Wieczór”, przeżywany tak w rodzinach jak i w kościołach, może stać się pięknym kolędowaniem i rozmową z Janem Pawłem II.

SŁOWO STAŁO SIĘ CIAŁEM

Zapalenie świecy i „Apel Jasnogórski”.

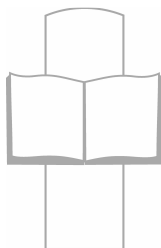
PROWADZĄCY: W wygłoszonym do całego świata orędziu Urbi et Orbi w roku 1996 roku Jan Paweł II powiedział: „Boże Narodzenie to niezwykle wydarzenie, którym mamy się dzielić. Jakże wymownie źródło dzisiejszej radości opiewa słowami pełnymi zdumienia polska kolęda: *„Bóg się rodzi, moc truchleje, Pan niebiosów obnażony!...* Dzielimy się tą radosną pieśnią, bracia i siostry na całym świecie, podczas gdy z wszystkich stron rozbrzmiewają w różnych językach tradycyjne kolędy. Niech dźwięczą radośnie w kościołach i świątyniach, gdzie chrześcijanie gromadzą się wokół żłóbka, aby powitać Syna Bożego”.

Przez 26 lat Ojciec Święty Jan Paweł II udzielał w dzień Bożego Narodzenia błogosławieństwa Urbi et Orbi. Przekazywał ludziom łaskę Pana i głosił im radosną nowinę o Bogu, który stał się człowiekiem i zamieszkał pośród nas. Mówił, że nasza nadzieja jest w Chrystusie, że tylko On jest Zbawicielem świata. Wierzył w to całym sercem. Żył na co dzień tą prawdą.

Dziękujemy Bogu za świadectwo wiary, jakie nam zostawił. Chcemy przez nasze dzisiejsze kolędowanie, a także wsłuchiwanie się w nauczanie Ojca Świętego, wyznać i umocnić naszą wiarę. Chcemy także prosić o Boże błogosławieństwo na nowy rok. Czynimy to wzywając wstawiennictwa Maryi, Matki Pana i Jej wiernego Sługi Jana Pawła II.

WSZYSCY: Odmawiają „Pod Twoją obronę” (i śpiewają kolędę, np.: „Cicha noc”).

JAN PAWEŁ II - NAUCZYCIEL PRAWDY

LEKTOR: „Nie bójcie się! Oto zwiastuję wam radość wielką, która będzie udziałem całego narodu: dziś w mieście Dawida narodził się wam Zbawiciel, którym jest Mesjasz, Pan” (Łk 2,10-11).

Śpiew: „A Słowo ciałem się stało i mieszkało między nami”.

LEKTOR: „Dziecię nam się narodziło, Syn został nam dany, na Jego barkach spoczęła władza. Nazwano Go imieniem: Przewidywany Doradca, Bóg Mocny, Odwieczny Ojciec, Książę Pokoju” (Iz 9, 5).

Śpiew: „A Słowo ciałem się stało i mieszkało między nami”.

LEKTOR: „A Słowo stało się ciałem i zamieszkało wśród nas. I oglądaliśmy Jego chwałę, chwałę, jaką Jednorodzony otrzymuje od Ojca, pełen łaski i prawdy” (J 1, 14).

Śpiew: „A Słowo ciałem się stało i mieszkało między nami”.

LEKTOR: Z orędzia Urbi et Orbi wygłoszonego w 1996 roku: „Objawiła się Łaska. Co to jest Łaska? Łaska — to właśnie objawienie się Boga. Otwarcie się Boga. Bóg, trwając w niezgłębionej pełni swej Boskiej Istoty: Istoty Trójjedynnej, otwiera się dla człowieka, staje się Darem dla tego człowieka, dla którego jest Stwórcą i Panem. Łaska to Bóg jako „Ojciec nasz”. To Syn Boży jako Syn Dziewicy. Łaska to Duch Święty, działający w sercu człowieka w nieskończonym bogactwie swych darów...

Łaska — to zarazem człowiek: człowiek nowy, na nowo stworzony. To człowiek nawiedzony przez Boga w samej głębi swej ludzkiej istoty. Człowiek narodzony na nowo: narodzony dla Prawdy i Miłości. To człowiek wezwany w tajemnicy Obrazu i Podobieństwa, którym jest: wezwany i przeniknięty uczestnictwem Bożej Natury. Wezwany w noc betlejemską tajemniczą mocą synostwa Bożego, aby stać się synem w Synu.

Łaska więc - to Bóg w nas: w tobie, we mnie, w nim i w niej, w każdym, we wszystkich. Łaska więc - to my w Bogu: my - wspólnota, my - rodzina, my - Lud Boży, my - Kościół, my - ludzkość. Łaska: dar jedności w Duchu Świętym. A noc betlejemaska: nowy początek tego daru na ziemi. Nowy czas ludzkości w Bogu, „ukazała się... łaska Boga, która niesie zbawienie wszystkim ludziom” (Tt 2,11)”.

Śpiew: „Bóg się rodzi” lub inna kolęda.

LEKTOR: Z orędzia Urbi et Orbi wygłoszonego w 1978 roku: „Boże Narodzenie jest świętem człowieka. Rodzi się człowiek. Jeden z miliardów ludzi, którzy się urodzili, rodzą się i będą się rodzić na ziemi. Człowiek, element składowy wielkiej statystyki. Nie przypadkiem Jezus przyszedł na świat w okresie spisu ludności, kiedy cesarz rzymski chciał wiedzieć, ilu poddanych liczy jego kraj. Człowiek, przedmiot rachunku, rozważany w kategorii ilości, jeden wśród miliardów. I równocześnie jeden, jedyny, niepowtarzalny. Jeżeli tak uroczymy obchodzimy narodzenie Jezusa, czynimy to dlatego, aby dać świadectwo, że każdy człowiek jest kimś jedynym i niepowtarzalnym. Jeżeli nasze statystyki ludzkie, ludzkie katalogowania, ludzkie systemy polityczne, ekonomiczne i społeczne, zwykłe ludzkie możliwości nie potrafią

zapewnić człowiekowi tego, aby mógł się narodzić, istnieć i działać jako jedyny i niepowtarzalny, wówczas to wszystko zapewnia mu Bóg. Dla Niego i wobec Niego człowiek jest zawsze jedyny i niepowtarzalny; jest kimś odwiecznie zamierzonym i odwiecznie wybranym, kimś powołanym i nazwanym własnym imieniem”.

Śpiew: „Dzisiaj w Betlejem” lub inna kolęda.

LEKTOR: Z orędzia Urbi et Orbi wygłoszonego w 1978 roku: „«Przyszło do swojej własności, a swoi Go nie przyjęli» (J 1,11)... My, ludzie pochyleni raz jeszcze nad betlejemską Tajemnicą, możemy tylko myśleć z bólem, jak wiele stracili owi mieszkańcy „miasta Dawidowego” przez to, że nie otwarli drzwi.

Jak wiele traci każdy człowiek, który nie dopuści Chrystusowi urodzić się pod dachem swego serca: Światłości prawdziwej, która oświeca każdego człowieka na ten świat przychodzącego (por. J 1,9). Jak wiele traci człowiek, gdy nie spotka się z Nim - i nie zobaczy w Nim Ojca. Bóg bowiem objawia się człowiekowi w Chrystusie jako Ojciec. I jak wiele traci człowiek, gdy nie zobaczy w Nim swego człowieczeństwa: Chrystus bowiem przyszedł na świat, ażeby do końca objawić człowieka samemu człowiekowi, ukazując mu jego właściwe i definitywne powołanie... Rodzi się gorące pragnienie, taka pokorna modlitwa, aby ludzie naszego wieku przyjmowali Chrystusa”.

Śpiew: „Nie było miejsca dla Ciebie” lub inna kolęda.

LEKTOR: Z orędzia Urbi et Orbi wygłoszonego w 1999 roku: „Kierujemy wzrok ku Tobie, o Chryste, *Bramo naszego zbawienia*, i dziękujemy Ci za dobro, jakie się dokonało w minionych latach, wiekach i tysiącletniach. Musimy jednak wyznać, że wielokrotnie ludzkość szukała prawdy gdzie indziej; ileż razy sama tworzyła sobie fałszywe pewniki, ulegała hasłom złudnych ideologii, wielokrotnie człowiek odmawiał szacunku i miłości braciom innych ras i religii, pozbawiał podstawowych praw ludzi i narody. Ale Ty nadal obdarzasz wszystkich zbawczym *blaskiem Prawdy*.

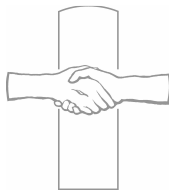
LEKTOR: Patrzymy na Ciebie, Chryste, *Bramo Życia*, i składamy Ci dzięki za dzieła, którymi wzbogacałeś kolejne pokolenia. Nie zawsze jednak nasz świat szanuje i miłuje życie. Ty natomiast nigdy nie przestajesz kochać życia i przychodząc w tajemnicy Bożego Narodzenia rozjaśniasz umysły, aby ci, którzy ustanawiają prawa i rządzą państwami, ludzie dobrej woli na całym świecie, starali się przyjmować ludzkie życie jako cenny dar. Ty przychodzisz, aby podarować nam *Ewangelię Życia*.

LEKTOR: Wpatrujemy się w Ciebie, Chryste, *Bramo pokoju*, gdy pielgrzymując przez czas, nawiedzamy liczne miejsca cierpienia i wojny, gdzie spoczywają ofiary nieludzkich konfliktów i straszliwych zbrodni. Ty, o Książę Pokoju, wzywasz nas, byśmy zaniechali nierozumnych konfliktów zbrojnych, byśmy wyrzekli się przemocy i nienawiści, które naznaczyły znamieniem śmierci ludzi, narody i kontynenty”.

PROWADZĄCY: Kontynuujemy w ciszy tę modlitwę Ojca Świętego. On dziś modli się z nami. Jego wstawiennictwu polecamy sprawy osobiste, rodzinne i społeczne.

(Wszyscy pozostają dłuższą chwilę w ciszy, a potem śpiewają kolędę, np.: „W żłobie leży”).

JAN PAWEŁ II - APOSTOŁ POJEDNANIA

PROWADZĄCY: W dzisiejszy wieczór pragniemy wspomnieć jeszcze jedno wydarzenie z życia Jezusa i Maryi. Pomyślmy o tej chwili, w której Jezus, po około trzydziestu latach, powiedział do swej Matki, że odchodzi. Pożegnał się z Nią i opuścił dom rodzinny. Przyjął nad Jordanem namaszczenie Duchem Świętym i poszedł dopełnić dzieła, które zlecił Mu Ojciec. Związał swe życie z ludźmi, których wybrał. Uczynił z nich Kościoł i zawarł z nimi wieczyste przymierze. W ich ręce złożył losy swej Ewangelii i dla nich pozostał na zawsze w Eucharystii.

My także należymy do Jego wybranych. Jesteśmy Jego Kościołem. On posłał nam od Ojca swego Ducha, abyśmy byli jedno i miłowali się wzajemnie. Prośmy więc o odnowienie i umocnienie naszej miłości:

- Abyśmy wszyscy miłowali Ciebie, swojego Boga i Pana, *Ciebie prosimy*.
- Aby wzajemna miłość małżonków nieustannie wzrastała;
- Aby młodzież uczyła się miłości czystej i ofiarnej;
- Aby wszyscy ludzi okazywali sobie szacunek i miłość.

PROWADZĄCY: Miłość, którą Bóg rozlał w naszych sercach przez Ducha Świętego, jest skarbem złożonym w kruchym naczyniu. Nie zawsze ona jest motywem naszego działania. Często dochodzi do głosu egoizm, obojętność lub inne złe postawy. Dlatego codziennie potrzebujemy przebaczenia. Stojąc przy zółbku Jezusa przebaczymy w sercu wszelkie urazy i podajmy sobie dłonie. Razem wołajmy do naszego Ojca w niebie.

WSZYSCY: Modlitwa „Ojcze nasz” i śpiew, np.: „Gdy śliczna Panna”. Jeśli w tym czasie wybije godzina 21.37, należy zachować chwilę ciszy.

ZAKOŃCZENIE

PROWADZĄCY: Boże, w Trójcy Przenajświętszej, dziękujemy Ci za to, że dałeś Kościołowi Papieża Jana Pawła II, w którym zajaśniała Twoja ojcowska dobroć, chwała krzyża Chrystusa i piękno Ducha miłości. On, zawierając całkowicie Twojemu miłosierdziu i wstawiennictwu Maryi, ukazał nam żywy obraz Jezusa, Dobrego Pasterza, wskazując na świętość, która jest miarą życia chrześcijańskiego, jako drogę dla osiągnięcia wiecznego zjednoczenia z Tobą. Udziel nam, za jego przyczyną, zgodnie z Twoją wolą, tej łaski, o którą prosimy z nadzieją, że Twój Sługa Papież Jan Paweł II, zostanie rychło włączony w poczet Twoich świętych. Amen.

Słowo zachęty do dobrego przeżycia niedzieli i błogosławieństwo (jeśli jest kapłan) lub znak krzyża i śpiew, np. „Podnieś rączkę, Boże Dziecię”.

Opracował zespół pod kierunkiem ks. St. Szczepańca. Uwagi można kierować na adres: ul. Franciszkańska 3, 31-004 Kraków, tel. (12) 422 88 101, e-mail: wieczory@diecezja.pl. Teksty „Wieczorów”: www.diecezja.pl.

Wydawnictwo św. Stanisława BM Archidiecezji Krakowskiej, 31-101 Kraków,
ul. Straszewskiego 2, tel. (12) 429 52 17, 62 88 218, e-mail: wydawnictwo@diecezja.krakow.pl.